دکامیابۍ او بریالۍتوب

څوارلس ۱۴ لارې

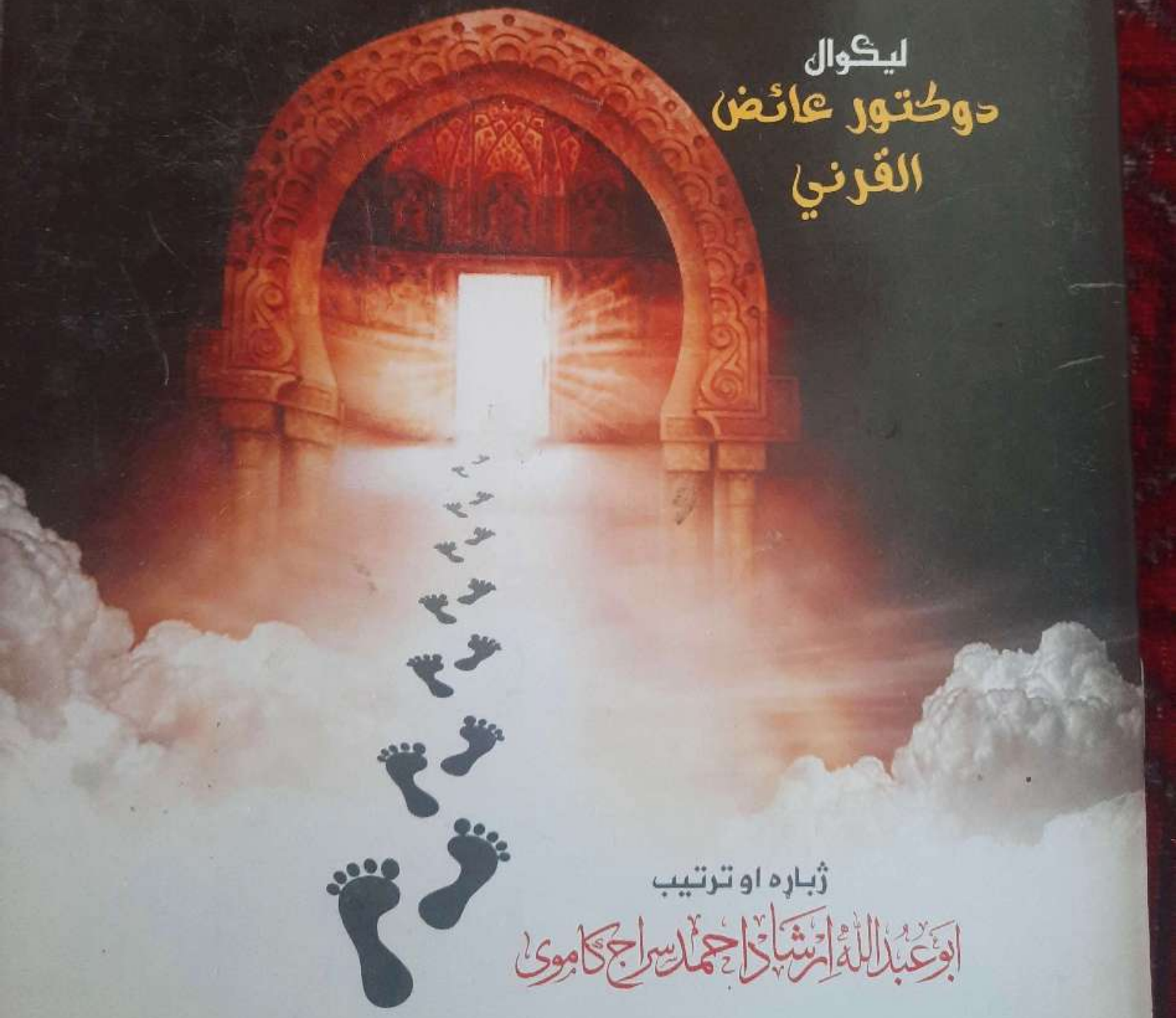

لیکوال

دوکتور عائض القرني

ژباړه او ترتیب

ابوعبدالله ارشاد احمد سراج کاموی

د کامیاب او نیکمرغه ژوند

(۱۸۰) رازونه

لیکوال

دوکتور عائض القرني

ژباړه او ترتیب

ارشاد احمد سراج کاموي

کتاب پېژندنه:

کتاب نوم:	**د کامیاب او نیکمرغه ژوند(۱۸۰) رازونه**
لیکوال:	دوکتور عائض القرني
ژباړه او ترتیب:	ارشاد احمد سراج کاموي
کمپوز/ډیزاین	گل محمد (عادل)
خپرندوی:	افغان خپرندویه ټولنه،جلال کوټ
چاپ شمېر:	۱۱۰۰
چاپ وار:	لومړي
چاپ کال:	۱۳۹۸ هـ ش ـ ۲۰۲۰ میلادي
بیه:	( ) افغانی

د چاپ حقوق افغان خپرندویه ټولنې سره خوندي دی.

د تر لاسه کیدلو درکونه :

- افغان کتاب پلورنځی، لاندې منزل، اسحاق زی مارکیټ، بزازی خلور لارې ، جلال آباد.۰۷۸۰۸۵۶۱۷۴-۰۷۷۹۰۹۰۷۸۲
- خراسان کتاب او قرطاسیه پلورنځی ،لاندې منزل، اسحاق زی مارکیټ،بزازی خلور لارې ،جلال آباد.

د ژباړن سریزه

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْن وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی أَشْرَفِ الْأَنْبِیَاءِ وَسَیِّدِ الْمُرْسَلِیْن، أَمَّا بَعْد:

ګرانو لوستونکو!!!

ایا تاسې پوهېږئ،چې کامیابه او نېکمرغه ژوند څه شی دی؟ زه خو وایم چې:کامیابه او نېکمرغه ژوند؛سوکالي او ارامي ده، کامیابه او نېکمرغه ژوند؛د زخمي او دردېدلو زړونو پټی ده. کامیابه او نېکمرغه ژوند؛د ویرجنو موسکا او خندا ده.

نو د دې کامیابه او نېکمرغه ژوند دلاسته راوړلو په باره کې دوکتور عایض القرني په خپل کتاب کې (۱۸۰)رازونه راغونډ کړي دي،دا چې زموږ ولس دردېدلی، کړېدلی دی او تسلي غواړي؛ نو ما وغوښتل،چې ددې رسالې ژباړه ستاسې پرمخ پرانېزم،ساترګې مو پرې یخې شي او خوند واخلئ؛ نو زه اوس لاسونه لپه کوم او خپل مهربان رب څخه د دې کتاب په ترتیب کولو،برابرولو،ژباړلو ،حواله ورکولو او اصلي پښتو کولو کې د کمي او زیاتي کولو څخه بښنه غواړم،ځکه چې زه حقیر ډېر کمزورې؛ او الله تعالی ډېر مهربان او رحم کوونکې دی.په اخر کې د خپرندوی ټولنې څخه مننه کوم، چې د چاپ په ډګر کې یې دا ځل یو بل قدم کېښود او د دې کتاب د چاپ کولو مسؤلیت یې پر غاړه واخېست،تر دې چې د ستاسې تر لاسو یې هم در ورساوه،دا چې دوی د اسلام ښکلي،سپېڅلي او مقدس دین ته خدمت کوي،الله تعالی دې ترې دغه خدمت قبول کړي او جنت الفردوس دې نصیب شي.

وَمَا أُرِيْدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ وَمَا تَوْفِيْقِيْ إِلَّا بِاللّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيْبُ

ستاسې دیني ورور

ارشاد احمد سراج کاموي

زما د کتاب لوستونکو ملګرو!!!

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته!

امابعد!

زه له تاسې ټولو لوستونکو څخه مننه کوم چې خپل ارزښتمن وخت مو زما د کتاب لوستو ته ورکړی،زه ځان ستاسې د دې ښېګړې قرضه وړی بولم او ستاسې لپاره په ستر درشل کې لاسونه لپه کوم،الله تعالی دې ستاسې ژوند له اندېښنو نه بچ او خوندي(په ډډه) وساتي، دا چې زما او ستاسې ترمنځ د دې کتاب د لوستلو له برکته اشنايي(مینه) پیداشوې؛ نو ځکه د زړه نه درته دعاء کوم او په دې شعر خپلې خبرې رانغاړم:

ژباړه:د قدرت چارې خپل مسیر ته پرېږده او خپل مغز پاک کړه،د سترګو په رپ کې الله تعالی حالات بدلوي.

ستاسې خواخوږې ملګری

عائض القرني

۱۴۲۸/۱/۲۵

د کامیابه او خوشحاله ژوند

(۱۸۰) رازونه

که غواړې،چې نېکمرغه او کامیابه ژوند ولرې؛ نو لاندې(۱۸۰)رازونه په پام کې ولره:

۱. ایمان؛ غمونه، اندېښنې او له زړه نه، ناوړه اغېز لرې کوي.

۲. ایمان؛ د لمونځ کوونکو محراب(عبادت خونه)او د عبادت کوونکو لپاره غذا ده.

۳. په تېرو پسې مه ګرځه.

٤. تل پر تقدیر راضي؛ او له الله تعالی څخه د روزی پر تقسیم خوښ اوسه.

٥. د الله تعالی ذکر او یاد:

- زړونو ته ډاډ وربښي.
- ګناهونه مینځي.
- الله تعالی پرې له انسان څخه خوشحالېږي.
- له افتونو څخه د خلاصون لامل دی.

٦. که له چا سره څه نېښګړه وکړې؛نو له هغه څخه د منني مه مه کوه او بدل یې یوازې له الله تعالی څخه غواړه.

۷. چې سبا کړې؛نو د بېګاه انتظار مه کوه! او خپل ژوند د همدغې ورځې په چوکاټ کې عیار او چمتو کړه.

۸. راتلونکی تر راتلو پورې پرېږده،چې کله راشي؛نو بیا به ورسره ګورو.

۹. زړه له حسد، کینې او نفاق نه تل پاک وساته؛ نو خوښ، خوشحاله او نېکمرغه به یې.

۱۰. له خلکو سره یوازې د خیر په چارو کې ونډه اخله او له بې ګټې چارو ځخه یوازیتوب غوره کړه.

۱۱. کتاب؛ تر ټولو ښه او غوره ملګری دی، په ملتیا یې وویاړه،په سفر او حضر کې یې له ځانه سره ولره.

۱۲. له علماوو او نېکانو سره ناسته ولاړه ساته.

۱۳. د کایناتو د نظم په څېر ته هم خپل کور،دفتر،خوراک او ټولې چارې منظمې کړه.

۱٤. په ځمکه ګرځه شنې سیمې او باغونه ګوره او د الله تعالی په کایناتو کې فکر کوه.

۱۵. تل سپورت کوه،له سستۍ او لټې ځخه ځان وساته او اوزګارتیا هم پکار راوله؛ نو تل به چټک او چالاک اوسې.

۱٦. د تاریخ کتابونه لوله،له کیسو او نا اشنا پېښو یې پند اخله.

۱۷. په خپل ژوند کې نوښت رامنځته کوه،ځکه انساني طبیعت نوښت خوښوي.

۱۸. له چایو،قهوې،چپلم او سګرټو نشیي توکو له کارونې نه ځان ساته.

۱۹. د خپلو کالیو پر پاکوالي سربېره مسواک او خوشبو کاروئ،چې د شخصیت ظاهري اړخ مو هم زړه راښکونکې وي.

۲۰. د داسې کتابونو د مطالعې نه ډډه وکړئ،چې نهیلی او بې زده توب لور ته راښکل کوي.

۲۱. دا له یاده مه باسئ:

- چې الله تعالی ښښونکی او؛
- ګناهونه پر نېکیو بدلونکی هم دی.

۲۲. پر دین،عقل،روغتیا،پاکلمنی،روزی،بچیو او داسې نورو نعمتونو د الله تعالی شکر اوباسئ.

۲۳. له هغه چا څخه پند او عبرت واخله چې:

- نه عقل لري او نه صحت.
- نه سترګې لري او نه غوږونه.
- نه پښې لري او نه لاسونه او؛
- که دا ټول شیان لري؛خو په بند کې پراته دي.

۲٤. په سوچ او فکر سره د قرآن شریف تلاوت ډېر کوه،د یادولو کوښښ یې کوه،ځکه چې په دې اندښنې لمنځه وړل کېدای شي.

۲۵. پر الله تعالی توکل وکړه او خپلې ټولې چارې همغه ته وسپاره او پرېکړه یې خوښ او راضي اوسه.

۲٦. هغه څوک وښنه،چې پر تا یې تېرې کړی،له خپلوانو سره اړیکې مه پرېکوه او که څوک درسره اړیکې پرې کوي؛نو ته یې کلکوه.

۲۷. «لا حولَ ولا قوّةَ إلا باللهِ »ډېر وایه ځکه دا:

- د سینې د پراخی.
- د حالاتو د سمون.
- د الله تعالی د خوښی لامل دی.

۲۸. که دې استغفار ډې وویل؛نو د رزق دروازې به تل ستا لپاره پرانیستې وي.

۲۹. پردې؛خو باور ولره،چې تر هرې تنګسې وروسته راحت او تر هر غم وروسته خوښي شته،ځکه چې حالات پر یوه شان نه پاتې کېږي.

۳۰. پر الله تعالی ښه ګمان لره او د هغه له رحمت څخه مه نهیلي کېږه!

۳۱. پر چا بد ګماني مه کوه،وهمونه او فاسد خیالات شاته وغورځوه،ځکه چې دا خپله ناروغي ده.

۳۲. باور ولره،چې یوازې ته پر غم او اندېښنه اخته نه یې،بلکې تر تا پرته هم بلا او ډېر خلک پرې اخته دي.

۳۳. باور ولره،چې د غمونو او اندېښنو،لوړو او ژورو له املـه زړه ژوندی کېږي،د لیدو ځواک پیاوړی کېږي،اجر او ثواب لاسته راځي.

۳٤. پېښو او اندېښنو ته مه تسلیمېږه او ناوړه خپرونو،تا ویلو،ما ویلو نه ډډه کوه.

۳۵. د لټانو او تنبلانو خلکو له ملګرتیا نه ډډه وکړه،چې دا یو ډول رواني ناروغي ده.

۳٦. په جَمعې سره د لمانځه کوښښ کوه،په ژوند کې به دې خیر او هم برکت وي.

۳۷. د تکبیر اولی را لاندې کولو هڅه کوه؛نو لمونځ به دې نه بې جَمعې کېږي.

۳۸. له کناهونو نه تل ځان ساته،ځکه چې گناهونه:

- د مصیبتونو دروازې.
- د اندېښنو کړکۍ دي.

۳۹. له هر ډول گناهونو څخه ځان ساته،ځکه چې دا د ټولو غمونو او اندېښنو یواځنۍ زېرنده ده.

٤٠. خپلو دُښمنانو ته ښکنځل،ستغې او سپوري مه وایه،د دې څخه ډډه وکړه،ځکه چې ستا شخصیت زیانمنوي.

٤١. باور ولره،چې ستا غیبت کوونکی،خپلې نېکۍ تا ته دربښي.

٤٢. تل زړه ور،هوډمن او ثابت اوسه،خپل همت او عزم له لاسه مه ورکوه.

٤٣. له سخا نه کار واخله، ځکه چې په دې سره:

- سینه پراخېږي.
- د زړه خړپړتیا پرې لرې کېږي.

٤٤. د شرارت مخه په نېکۍ سره ونیسه.

٤٥. د خلکو پر وړاندې له نرمۍ نه کار واخله،چې دا به ستا دوستان ډېر او دُښمنان راکم کړي.

٤٦. د نېکمرغۍ تر ټولو لویه دروازه،چې ته پرې وردننه شې؛نو هغه د مور او پلار دُعاوې او خوا خوږي ترلاسه کول دي.

٤٧. خپل ځان وپېژنه.

٤٨. له خلکو نه د هغه څه تمه مه کوه،چې په خپله یې نشې کولای.

٤٩. خپلې ټولې چارې پر یو وخت مه راټولوه.

٥٠. له یوه مهال وېش،پلان او تقسیم اوقات سره سم یوه منظمه تګلاره وټاکه.

٥١. هغه چا ته ځیر شه،چې د بدني ځواک،جاه او جلال له پلوه تر تا کم وي او وپوهېږه،چې ته له ډېرو نه په ډېر څه کې لوړ یې.

٥٢. ته که له چا سره معامله کوې؛ نو دا باور ولره،چې هغه کس ستا ورور،زوی،ښځه او که هر ځوک وي؛خو بې عیبه نه دی؛ نو دغه ټول په سړه سینه ومنه.

٥٣. له الهي ورکړو اولورنو سره لازم او ملزوم اوسه.

٥٤. هماغه کار کوه،چې له تاسره ښایي.

٥٥. حلال رزق وپلټه، له حرامو او سوال نه ځان ساته او سوداګري تر وظیفي غوره ده.

٥٦. لږ ګرځه راګرځه،چې نوې ژوند او نوې نړۍ وګورې.

٥٧. یوه وړکۍ جیبي کتابچه هرومرو له ځانه سره ولره،چې د ژوند چارې او د ژوند پېښې پکې یادښت کړې.

٥٨. له خلکو سره په سلام او ړنه ټینګه مخ کېږه،چې د هغوی په زړونو کې ځای ولرې.

٥٩. تر الله تعالی وروسته پر خپل ځان باور وکړه او پر سوکالۍ ونه غولېږې.

٦٠. د قرارداد او پرېکړې پر مهال له دوه توبه ډډه وکړه،له تصمیم او هوډ څخه کار واخله.

٦١. د انسانیت د ستر لارښود محمد صلی الله علیه وسلم په پلیون،ریښتینې او همېشنۍ نېکمرغي ترلاسه کړئ.

٦٢. روغتونونو ته لاړشه،چې د روغ بدن او ژوند په خوند پوه شې،مرستون ته لاړشه،چې د عقل په ارزښت وپوهېږې.

٦٣. له ځانه مچ مه جوړوه،چې د خلکو پر ټپونو ور پرېوځې.

٦٤. مؤمن پر دې نه خپه کېږي،چې دُنیا یې له لاسه ووځي،ځکه دا هسې هم لمنځه تلونکې ده.

٦٥. د لوراند ذات لور ته ځیر شه،چې یوه بدلمنه ښځه یې د یوه تړي سپي پر خړوبولو وښښله او د سلو خلکو قاتل یې پر یوه توبه وبښه.

٦٦. خپل خیالات او تصورات په واک کې ولره،هسې نه چې د غمونو کندې ته دې ورټېل وهي.

٦٧. نېکمرغي یوه داسې ونه ده چې:

- اوبه.
- غذاء.
- هوا .

او رڼا یې پر الله تعالی ایمان لرل دي.

٦٨. د سلیم ذوق او ښو اخلاقو درلودونکی تر ټولو نېکمرغه دی.

٦٩. پوهه د سینې پر پر اخولو سربېره تنګ نظري لمنځه وړي.

٧٠. که څوک پوهه ولري او ځان وپېژني؛نو ډېر ژر به د کامیابی پر خوند پوه شي.

۷۱. پوهه،تجربه،ذکاوت،د مال تر سترې خزانې ستر ارزښت لري،ځکه چې پر پوهه خوښي، انسانیت او عزت دی.

۷۲. کله چې مېړه او ښځه یو بل ته غوسه شي؛نو له صبر او زغم نه دې کار واخلي،ځکه په دې سره به یې ژوند ښه تېر شي.

۷۳. که څوک نېکه ښځه او ګوزران وړ مال ولري،یعنې بل ته لاس نه نیسي؛نو په داسې حال دې د الله تعالی شکر وکړي،ځکه همدا تر ټولو ستره نېکمرغي ده.

۷٤. د تل لپاره د﴿لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ذکر کوه؛نو ټول غمونه او مصیبتونه به دې کم شي.

۷۵. څوک چې د الله تعالی پر ربوبیت،اسلام په دین،د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم پر پېغمبرۍ خوښ شو؛نو دا پر الله تعالی حق لري،چې له ده نه هم خوښ او راضي شي.

۷٦. د کامیابۍ اصول دا دي،چې الله تعالی او د چاپیریال خلک در څخه خوښ شي او د یوه ګټور کار په رامنځته کولو اقدام وکړي.

۷۷. (دا هم واوره چې!)

- د ډوډۍ په وسیله نېکمرغي فقط یوه ورځ وي.
- د سفر نېکمرغي یوه اونۍ.
- د واده نېکمرغي یوه میاشت.
- د مال نېکمرغي یو کال وي.
- البته د ایمان په وسیله نېکمرغي ټول ژوند وي.

۷۸. نېکمرغـــي پـــه اوبو،خوړو،خـــوب او واده نشي ــ رامنځتـــه کېدای،بلکې عمل سره منځته راځي،هغه عمل چې په سره لمر کې هم انسان عظمت بښلای شي.

۷۹. د نېکمرغو او بډایانو ترمنځ فقط یوه ورځ واټن شته،هغوی د پرون خوند هېر کړ او سبا نه ستا او نه د هغوی دی،فقط همدا ننې ورځ ده،که تا وګټله او که هغوی؟

۸۰. د نېکمرغۍ(او کامیابۍ) تر ټولو سترې خزانې:

- شتمني او سوله.
- دین او روغتیا دي.

۸۱. کلـه چـې پـر یـوه مصـیبت اختـه شـي؛نو تـر ده د یـوه سـتر مصیبت تصور هم له ځانه سره ولره،چې دا درته ډېر وړوکـی ښکاره شي؟ او په چټکۍ سره د هغې د زوال فکر وکړه.

۸۲. هېڅ یو قرارداد او پرېکړه تر هغې مه صادره وه چې:

- تا یې ټول اړخونه سنجولي نه وي.
- د باوري خلکو سره دې پرې مشوره نه وي کړي.
- استخاره دې نه وي کړي.

په دغه صورت کې که پریالی شوې؛نو هدف ته ورسېدې او که نه؛نو لږ تر لږه پښېمانه خو به وې.

۸۳. که یوه ښځه:

- د ټولې نړۍ واکمني.
- نړیوال سندونه او بری لیکونه ترلاسه کړي.
- خو که مېړه نه لري؛نو بیا هم ښوزله او بې چاره ده.

۸٤. مکمل ژوند همدا دی چې:

- ځواني دې د لوړو اهدافو لپاره.
- سړیتوب دې په مقاومت.
- بوډا توب او سپین ږیرتوب دې په غور او فکر کې تېر شي.

۸۵. تر سترو مانیو او کورونو یو وړوکی کتاب،چې زړونو ته خوښي ښېلای شي زر ځلې غوره دی.

۸٦. له الله تعالی څخه ښېنه او روغتیا غواړه،کله چې دغه دواړه در په برخه شول؛نو هر خیر دې په برخه دی او له هر شر څخه دې [illegible] وموند او همدغه ستره نیکمرغي ده

- نېک ملګری او له الله تعالی سره مینه د دې عوض دی.

۹۸. د هماغه څه لنډیز، چې پوهان يې غواړي؛خو ډېر لږ پېښېږي،چې دغه ټول په يوه کس کې راټول شي چې:

- ايمان او روغتيا.
- شتمني او خپلواکي.
- سوله او محبت.
- پوهه او قناعت.

- عفوه.
- روغتیا.

۱۰۸. ای انسانه! ته دوه سترګې،دوه غوږونه،دوه پښې او دوه لاسونه لرې،ژبه،ایمان،قرآن امان لرې بیا نو:

﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾(الرحمن/۱۳)

ژباړه:نو ای پېریانو او انسانانو! تاسې به د خپل رب کومه خبره دروغجنه ګڼئ.

۱۰۹. زمونږ ستونزه دا ده،چې حاضر مو له لاسه ورکړی،په ماضي بوخت یو او سبا ته لېوال بیا؛نو پوهه او ځیرکي کوم خوا ولاړه؟!

۱۱۰. د بل په شخصیت کې ویلي کېدل د خپل ځان وژل دي او ډېره ارزانه نیکمرغي،چې د عاقلانو په بازار کې تر لاسه کېږي د بې ګټې خبرو او چارو پرېښودل دي او او ډېره ارزښتمنه سوداګریزي همدا ده،چې ته د خلکو او خلک تا ته ښه ښکاره شي!

۱۱۱. یو ناوړه ګاونډي تر دې ډېر بد دی،چې یو سړی په بدنښتي کې ژوند وکړي.

۱۱۲. تر ویده کېدو مخکې خپل زړه د ښښې پر اوبو اوه ځله ومینځه او د ښښې پر دسمال یې وچ کړه؛نو د ایمان په خوند به پوه شې.

۱۱۳. د غمونو او اندېښنو لامل الله تعالی ته شا کول او دُنیا ته مخ کول دي او دا هماغه زندان دی،چې نه په کې ژوند او نه پکې مرګ شته.

۱۱٤. له یوه هېواده بل ته په سفر کولو نېکمرغي لاس ته نشي. راوړل کېدای،نېکمرغي او خوشحالي داسې ترلاسه کېږي،چې له یوه شعور نه بل ته لاړ شي.

۱۱۵. د الله تعالی لورنه پر خپلو بنده ګانو دا ده،چې د چا په زړه شتمني او بډایتوب ځای پر ځای کړي؛نو ځان ورته د ټولې نړۍ پاچا ښکاري.

۱۱٦. څه شیان یو څو نورو ته اړتیا لري:

- ❖ خوښي او خوشحالي سولې ته.
- ❖ مال خیرات ته.
- ❖ جاه وجلال سپارښت ته.
- ❖ مشري عاجزی ته.

هر څوک په خپل کور کې امیر دی او هېڅوک یې له دغه امارت څخه نشي را پر ځولای.

۱۱۷. همدا راز ژوند فرصت دی؛خو هله پېژندل کېږي،چې له لاسه وځي او عافیت د روغمنو خلکو پر سرونو یو داسې تاج دی،چې یوازې ناروغان یې وینې.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

﴿الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ﴾ بخاري.دحدیث نمبر(۹).

ژباړه:کامل مسلمان هغه څوک دی،چې نور مسلمانان یې د لاس او ژبې له زیانه خوندي وي.

۱۱۸. که له تا سره حسد کوونکی نشته؛نو په تا کې هېڅ خیر نشته.

۱۱۹. که څوک ملګری نه لري،نو اخلاق هم نه لري او چې دین نه لري،نو مبدا هم نه لري.

- دُنیا-عافیت دی.
- ځواني-صحت دی.
- مروت-صبر دی.
- عزت-تقوی ده.
- حسب-مال دی.

۱۲۰. تر هغې نېکمرغي نشې ترلاسه کولای،چې خپل حس او عقل،خیال او وجدان له هرې ناروا سلطې ازاد نه کړې او د یوه الله تعالی په بندګۍ او اطاعت کې یې ور نه کړې نو.

- هغه څوک نېکمرغه دی،چې عُمر یې اورد او عمل یې ښه وي!
- هماغه څوک موفق دی،چې پر مال سربېره یې احساسات هم زیات وي.
- هماغه څوک مبارک دی،چې د پوهې له ډېرښت سره یې پرهېز ګاري هم زیاته وي.

۱۲۱. د هغه چا بدله،چې خلکو ته احترام لري،دا ده چې خپل غمونه هېر کړي او د هغه چا ثواب،چې د خپل مولا خدمت کوي دا دی،چې خلک باید د ده خدمت وکړي او د هغه چا جایزه،چې دُنیا ته شا کړي دا ده،تر څو له هره لوري پرې د رزق دروازې راپرانستل شي.

۱۲۲. نېکمرغي دا ده،چې ځان د کمال تر پورې ورسوې او کامیابي دا ده،چې د خپلو چارو ګټه ترلاسه کړې.

۱۲۳. نیمه شپه راپورته شه،په ښه ډول اودس وکړه او تر اودس وروسته دوه رکعته لمونځ وکړه او بیا د رب العالمین لور ته لاسونه لپه کړه او دوه رڼې اوښکې له سترګو راتوئ کړه او داسې ووایه،چې ای کریم او جلیل ذاته!پر دې کوټه او ناچله عمل بشپړه مزدوري راکړه.

۱۲٤. د الله تعالی قضاء او قدر ټول ګټور دي،ان تر دې،چې معصیت هم په دې شرط،چې پښېمانتیا او توبه ورسره مله وي.

۱۲۵. تل﴿ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴾ او یا هم ﴿ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ﴾الترمذی (۳۵۲٤)وایه؛نو خوښي،پراخي،نېکمرغي او ډاډمني به په خپلو سترګو ووینې.

۱۲٦. په دُنیا کې هم جنت شته؛خو که څوک دې دُنیوي جنت ته ورنه رغلو؛نو د اخرت جنت ته هم نشې ورتلای او دُنیوي جنت په خوښي سره د الله تعالی ذکر او اطاعت کول دي.

۱۲۷. د الله تعالی رحمت پراخه دی او دروازې یې پرانستل شوي دي،توبه منل کېږي؛نو د توبې په ویستو کې چټکي وکړئ!

الله تعالی فرمایي:

﴿ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾(النحل/۱۲۸)

ژباړه:الله تعالی د هغو کسانو ملګری دی،چې تقوی غوره کوي.

﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾(التوبة/۴۰)

ژباړه:مه خپه کېږه! الله تعالی له موږ سره دی.

﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾(الم نشرح/۱)

ژباړه: ایا نه ده پراخه کړې موږ تالره سینه(په نبوت او حکمت سره،بلکه پراخه کړېده موږ سینه ستا!).

﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾(آل عمران/۱۳۹)

ژباړه:تاسې مه سستېږئ او مه غمژن کېږئ.

﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا﴾(یوسف/۶۴)

ژباړه:الله تعالی ډېر ښه ساتندوی دی.

﴿إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ﴾(النجم/۳۲)

ژباړه:ستا د رب د بښنې لمن ډېره پراخه ده.

﴿وَلَا تَايْئَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾(یوسف/۸۷)

ژباړه:او مه نا اُمېده کېږئ د رحمت د الله تعالی نه.

﴿وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾(یوسف/۶۴)

ژباړه: او دا الله تعالی بهترین د رحم کوونکو نه دی.

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا﴾(المائدة/۲۳)

ژباړه:پر الله تعالی ډاډه اوسئ.

﴿فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ﴾(المائدة/۵۲)

ژباړه:پس ښایي،چې الله تعالی کامیابي راولي.

﴿لَا تَدْرِیْ لَعَلَّ اللّٰهَ یُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ۝﴾(الطلاق/۱)

ژباړه:هیله ده او ښایي،چې الله تعالی به پیداکړي وروسته د دې طلاق نه کوم ښه کار او نوې صورت.

﴿كُلَّ یَوْمٍ هُوَ فِیْ شَاْنٍ ۝﴾(الرحمن/۲۹)

ژباړه:هر وخت هغه الله تعالی په ښه ښه جلا جلا کار کې دی.

﴿فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ یُسْرًا ۝﴾(الم نشرح/۵)

ژباړه: نو یقیناً سره د سختۍ اسانتیا شته.

﴿سَیَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ یُّسْرًا ۝﴾(الطلاق/۷)

ژباړه:زر دې چې پیدا به کړي الله تعالی وروسته د تنګسیا نه اسانتیا او پراخي.

﴿فَصَبْرٌ جَمِیْلٌ﴾(یوسف/۱۸)

ژباړه:پس صبر زما لپاره ډېر ښه دی.

﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَیِّ الَّذِیْ لَا یَمُوْتُ﴾(الفرقان/۵۸)

ژباړه:او په هغه ژوندي ذات باندې توکل کوه!چې نه مړ کېږي.

﴿حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِیْلُ﴾(آل عمران/۱۷۳)

ژباړه:زموږ لپاره الله تعالی کافي دی او هماغه ډېر ښه کار ساز دی.

﴿اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِیْنًا ۝﴾(الفتح/۱)

ژباړه:ای پېغمبره!موږ تا ته ښکاره فتح درکړه.

﴿وَاللّٰهُ یَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾(آل عمران/۶۷)

ژباړه:الله تعالی ساتونکی او بچ کوونکی دی تالره د خلکو نه.

﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيماً ۝﴾(النساء/۱۱۳)

ژباړه:او پر تا د الله تعالی لورنه ډېره زیاته ده.

﴿وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ﴾(النحل/۵۳)

ژباړه:پس پتاسې باندې،چې کومه لورنه ده دا د طرفه د الله تعالی نه ده.

﴿لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾الترمذي(۳۶۰۱)

ژباړه:نشته له ګناه نه خلاصون او پر اطاعت لاسبرې کېدل،مګر یوازې د الله تعالی پر مرسته کېدای شي.

﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝﴾(البلد/۸)

ژباړه: ایا نه دي پیداکړي جوړې کړي مور ده ته،دوه سترګې(چې پرې وګوري،بلکه ورکړي مو دي دوه سترګې).

﴿وَلِسَاناً وَشَفَتَيْنِ ۝﴾(البلد/۹)

ژباړه: او(ایا نه ده ورکړې مور ده ته)یوه ژبه او دوه شونډې(چې خبرې خوراک او نور پرې کوي).

﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾(ابراهيم/۷)

ژباړه:نو بس که چېرته تاسې شکر وویست؛نو زه به تاسې ته نور هم زیات کړم.

﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾(لقمان/۲۰)

ژباړه:او پوره کړي دي الله تعالی په تاسې نعمتونه خپل(هم)په بشکاره او(هم)په پټه.

﴿وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾(غافر/۴۴)

ژباړه:او خپلهٔ معامله زه الله تعالی ته سپارم.

﴿اَللّٰهُ لَطِيْفٌۢ بِعِبَادِهٖ﴾(الشوری/۱۹)

ژباړه:الله تعالی ډېر لطف کوونکی ښه مهربان دی په بنده ګانو خپلو.

﴿لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ﴾(الزمر/۵۳)

ژباړه:د الله تعالی له رحمت نه، مه نهیلي کېږئ!.

﴿أَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾(الزمر/۳۶)

ژباړه:ایا الله تعالی د خپل بنده لپاره کافي نه دی؟.

﴿فَابْتَغُوْا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ﴾(العنکبوت/۱۷)

ژباړه:نو ولټوئ د الله تعالی سره روزي.

﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهُ﴾(التغابن/۱۱)

ژباړه:او چا چې ایمان راوړه په(تقدیر)د الله تعالی سره،لاره ښایي الله تعالی زړه د ده ته(او توفیق ورکوي د صبر،ثبات او استقامت).

﴿اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ﴾(المائدة/۲۰)

ژباړه:دا مه هېروئ،چې الله تعالی په څه لوی نعمت تاسې سُر لوړې کړي یئ.

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْٓ اَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾(غافر/۶۰)

ژباړه:ستاسې رب وایي ما وبولئ،زه به ستاسې دعاوې قبولې کړم.

﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ﴾(النمل/۶۲)

ژباړه:ایا هغه څوک چې قبلوي دعا د ډېر ناچاره او مجبور،کله چې را وبلي دا مجبور هغه لره.

﴿قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ ۙ وَ لَمْ يُوْلَدْ ۝ وَ لَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝﴾(الاخلاص/۱/۲/۳/۴)

ژباړه:ووایه هغه الله تعالی دی،یوازې یو،الله تعالی هیڅا ته اړ نه دی او ټول هغه ته اړ دي،نه هغه څوک زېږولی دی او نه هغه زېږول شوی دی او هیڅوک د هغه سیال نشته.

﴿ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾(محمد/۱۱)

ژباړه:دا په دې وجه،چې الله تعالی مولا(دوست،مددګار)د هغه کسانو دی،چې ایمان یې راوړی دی.

﴿فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللّٰهُ ۚ﴾(البقرة/۱۳۷)

ژباړه:بس زر دې،چې بس به شي تالره الله تعالی د شر د دوی نه.

﴿فَاَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ عَلَيْهِمْ﴾(الفتح/۱۸)

ژباړه:نو راولېږله الله تعالی تسلي ډاډګېرنه(ارام د زړونو).

﴿اَلْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ﴾مسند احمد (۸۸۵۶)

ژباړه:(یو چا ته)نېکه(ښایسته،نرمه)خبره کول(هم)صدقه ده.

د خپل مسلمان ورور سره په ورین او پراخه تندي مخ کېدل هم صدقه ده.

﴿اِدْفَعْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ﴾(فصلت/۳۴)

ژباړه:دفع کوه ته(په هغه خبرو او کړنو سره)چې هغه ښایسته(او مینه ناکې)وي.

﴿مَآ اَنۡزَلۡنَا عَلَيۡكَ الۡقُرۡاٰنَ لِتَشۡقٰٓى﴾(طه/۲)

ژباړه:موږ دا قرآن پر تا باندې د دې لپاره نه دی نازل کړی،چې ته په کړاو اخته شې.

﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيۡكُمۡ فِي الدِّيۡنِ مِنۡ حَرَجٍ﴾(الحج/۷۸)

ژباړه:ما تاسې ته په دین کې کوم حرج او تنګي نه ده ګرځولې.

﴿وَيَضَعُ عَنۡهُمۡ اِصۡرَهُمۡ وَالۡاَغۡلٰلَ الَّتِيۡ كَانَتۡ عَلَيۡهِمۡ﴾(الاعراف/۱۵۷)

ژباړه:او لرې کوي له دوی ځینې درانه بارونه(حکمونه)د دوی او هغه سختې سزاګانې،چې په دوی باندې وې.

﴿قَالَ رَبِّ اشۡرَحۡ لِيۡ صَدۡرِيۡ وَيَسِّرۡ لِيۡٓ اَمۡرِيۡ﴾(طه/۲۵/۲۶)

ژباړه:وویل موسی علیه السلام ای زما ربه! پرانیزه پراخه کړه مالره سینا زما او اسان کړه ماته دغه مهم کار زما.

﴿وَنُيَسِّرُكَ لِلۡيُسۡرٰى﴾(الاعلی/۸)

ژباړه:او اسانه وو موږ تا ته دپاره د شریعت اساني.

﴿لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفۡسًا اِلَّا وُسۡعَهَا﴾(البقرة/۲۸۶)

ژباړه: کړاو نه ږدي الله تعالی په هیڅا باندې،مګر په اندازه د وس د هغه.

﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذۡنَآ اِنۡ نَّسِيۡنَآ﴾(البقرة/۲۸۶)

ژباړه: ای ربه زموږ!!!مه نیسه موږ لره،که هېر شي زموږ څخه(کوم امر ستا).

﴿اَوۡ اَخۡطَاۡنَا﴾(البقرة/۲۸۶)

ژباړه: او یا خطائې وکړو موږ(په کولو د ګناه).

﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ إِصْرًا﴾(البقرة/۲۸۶)

ژباړه: ای زمور ربه!!! او مه باروه په مور باندې دروند پېټي.

﴿رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦ﴾(البقرة/۲۸۶)

ژباړه: ای ربه زمور! او مه اچوه په مور باندې هغه مصیبتونه،چې وس(توان)نشته مور لره د هغې.

﴿وَاعْفُ عَنَّا﴾(البقرة/۲۸۶)

ژباړه: او عفوه وکړه مور ته.

﴿وَاغْفِرْ لَنَا﴾(البقرة/۲۸۶)

ژباړه: او ښښنه وکړه مور ته.

﴿وَارْحَمْنَا﴾(البقرة/۲۸۶)

ژباړه: او رحم وکړه په مور باندې.

﴿أَنتَ مَوْلَىٰنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾(البقرة/۲۸۶)

ژباړه: ته مولی مدد گار یې زمور،پس غلبه راکړه مور ته په قوم کافرانو باندې.

او داسې نورې ښېلګې.....!

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي:

زما پر امت ستره پیرزوینه شوې:

- الله تعالی یې پالنه او روزنه کوي.
- پېغمبر یې سیدالمرسلین.
- دین یې په ټولو دینونو غوره.
- اُمت یې په ټولو اُمتونو غوره.

- شریعت یې په ټولو شروعو کې غوره دی.

۱۲۸. د نجات اصول او د خوښۍ ارکان:

- د الله تعالی په ربوبیت خوښېدل.
- د اسلام په مقدس دین خوښېدل.
- د محمد صلی الله علیه وسلم پر پیغمبرۍ خوښېدل.

۱۲۹. له ننني ورځې سره په مخ کېدو یې تود هر کلی وکړه،بیا یې د فرایضو،واجباتو او نورو دندو په تر سره کولو ښه ښلمستیا وکړه،توبه اوباسه او په ګناهونو یې مه خرابوه!

۱۳۰. که ماضي در په زړه شي؛نو ننني ورځ یاده کړه او خوښي ترلاسه کړه او چې ننني ورځ در په زړه شي؛نو ننني مثبت عمل هم را په زړه کړه،چې نېکمرغه شې.

۱۳۱. عزتمنه لار جومات ته تللې او له امن څخه ډکه لار کور ته تللې ده.

۱۳۲. څومره ښه او درونده حالت د سجدې دی؛خو چې د خپل رب په وړاندې وي.

۱۳۳. شکر اوباسه:

- پر اسلام؛ د کافر په لیدو.
- پر تقوی؛ د فاجر په لیدو.
- پر پوهه؛ د ناپوه په لیدو.
- پر روغتیا؛ د ناروغ په لیدو.

۱۳٤. د زړه د خوشحالولو څلور څېزونه:

- په ښایسته اواز قرآن کریم اوریدل.
- د زړه په حضور د الله تعالی ذکر کول.
- د حلال مال نه صدقه کول.
- په فصیحه او نرمه ژبه نصیحت کول.

۱۳۵. لمر او سپوږمی،وریځې او بادونه،تیاره او رڼا،شپه او ورځ....دا هر څه ستا د ګټې لپاره پیدا شوي؛نو ځکه تر تا غوره نه دي! ژوند د سترګو په ارمان وي،چې کاش!څه وګوري،کوې د اوریدو،ګونګ د وینا او شل د مزل هیله من وي؛خو تا ته الله تعالی دغه هر څه در په برخه کړي دي،پر دې د الله تعالی شکر وکړه.

۱۳٦. (ته دې ته سوچ وکړه!!!)

- څوک کور لري؛خو ګاډی(موټر)نه لري.
- څوک ښځه لري؛خو وظیفه نه لري.
- څوک اشتها لري؛خو خواړه نه لري.
- څوک خواړه لري؛خو خوږلای یې نشي.

۱۳۷. (دغه واوره او خوند ترې واخله!!!)

- جومات د اخرت بازار دی.
- کتاب د ژوند ملګری.
- ښه چاړې د قبر توښه.
- ښه خوی د عزت تاج دی.

۱۳۸. که د غوسې پر مهال پرېکړه وکړې؛نو پر کړې پرېکړه به ډېر ژر پښېمانه شې؛خو پښېمانتیا به بیا درته هېڅ ګټه نشي رسولای.

۱۳۹. د جونګړې اوسېدونکی باید پر خپله جونګړه او د شلېدلو جامو خاوند باید پر خپلو شلېدلو جامو خوښ شي،ځکه چې دنګې مانۍ نړېږي او ورېښمينې جامې زړېږي.

۱٤۰. ښايي له سفر نه په پاتې کېدو،له ښځې نه په بې برخې کېدو او له دندې نه په ګوښه کېدو کې دې هم ګټه وي!

۱٤۱. ډېره تر ونې کلکه او وسپنه تر ډېرې کلکه ده او اور تر وسپنې ځواکمن دی او باد تر اور زو زور دی او ايمان تر دې ټولو قوي دی.

۱٤۲. هغه څوک،چې پر موقت شهرت ټينګار کوي،د ګټور علم،نېک عمل او تلپاتې ژوندانه لپاره خواري نه کوي؛نو دا ډېر بېکاره سړی دی،چې هېڅ ارزښت نه لري.

۱٤۳. خلکو سره د خير په کارونو کې مرسته کوه او ټول بشر ته خير ورسوه.

۱٤٤. په خپل ځان باندې صدقه ورکول لازم کړه،خير که لږه هم وي،ځکه چې زړه خوشحاله کوي،غم او اندېښنې ختموي،خوښي او روزي زياتوي.

۱٤٥. د نجات د اوصولو څخه دا هم دي،چې د ځان نه الله تعالی او ګرد چاپېره خلک خوشحاله کړه.

۱٤٦. د الله تعالی نه د تل لپاره عفوه،بښنه او عافيت غواړه.

۱٤۷. يوازې او ګوښه والی د بد مجلس نه ډېر غوره دی؛خو بهتره مجلس د يوازې والي څخه په څو چنده غوره ده.

۱٤۸. په دُنیا کې که خوشحالي غواړې ماشومان خوشحال وساته،که د ایمان خوشحالي غواړې؛ نو نېکان خوشحاله وساته.

۱٤۹. دوه پټ نعمتونه:

- د بدن روغتیا او؛

د وطن امن.

۱۵۰. دوه ښکاره نعمتونه:

- ښه ثناء ویل.
- نېک او صالح اولاد.

۱۵۱. نېک انسان هغه دی چې:

- نه فاسق وي او نه مریض.
- نه قرضداري وي او نه غریب.
- نه غمژن وي، نه بندي او نه تورن وي.

۱۵۲. نېکبخته هغه دی چې:

- دُښمنیانې ختمې کړي.
- نېک عملونه وکړي.
- د شهوتونو څخه ځان وساتي.

۱۵۳. که په دُنیا کې نېک انسان د ځان نه جوړول غواړې؛ نو الله تعالی رضا کړه،که خلک د ځانه خوشحاله غواړې؛ نو د خلکو سره نېکي وکړه.

۱۵٤. (دا واوره!!!)

- تبسم د نېکبختۍ لپاره کیلي ده.
- مینه او محبت د نېکبختۍ لپاره دروازه ده.

- خوشحالي د نېکبختۍ لپاره باغچه ده.
- ایمان د نېکبختۍ لپاره رڼا ده.
- امن د نېکبختۍ لپاره دېوالونه دي.

۱۵۵. تر او تازه شخص:

- چې بنایسته مخ.
- شنې باغچې.
- یخې اوبه او؛
- ګټه رسونکې کتاب ولري؛خو دا ده هغه زړه سره،چې خیر خوښوي او ګناه پرېږدي.

۱۵٦. لاندې کارونه په ځان کې پیداکړه:

- په خوشحالۍ شکر اوباسه.
- په مصیبت کې صبر کوه.
- په چپتیا وخت کې سوچ او فکر کوه.
- نظر،چې اچوې عبرت ناک نظر کاروه.
- خبرې،چې کوې د الله تعالی ذکر کوه.
- ژوند د تابعداری تېروه.

سلمت من الصَّممِ والبُكمِ والعمى، ونجوت من البرص والجنون والجذام، وعوفيت من السل والسرطان، فهل شكرت الرحمن؟!

۱۵۷. تـه د کوڼوالي،ګونګـوالي او ړونـدوالي نـه سـالم یې،تـا د برګي،لپونتوب او جذام مرض نه خلاص یې او تا ته د سل او سرطان مرض نه عافیت حاصل دی؛نو ایا ته اوس هم د رحمن ذات شکر نه اوباسې؟

۱۵۸. د الله تعالی ذکر:

- ❖ الله تعالی رضا کوي.
- ❖ انسان نېکبخته کوي.
- ❖ شیطان سوځوي.
- ❖ غم ختموي.
- ❖ د میزان تله ډکوي.

۱۵۹. دا هم واوره چې:

- ▪ ربښتیا اطمنان دی.
- ▪ دروغ شک دی.
- ▪ حیاء ساتنه ده.
- ▪ علم حجت او دلیل دی.
- ▪ بیان ښایست دی.
- ▪ چپوالی حکمت دی.

۱۶۰. درې شیان دواء ده:خوشحالي،راحت او پرهېز.

طُوبَى لمن إذا أُنعِم عليه شَكَرَ,وإذا ابتُلِي صَبَرَ,وإذا أذنب استغفر,وإذا غضِب حلمَ,وإذا حَكَمَ عَدَلَ.

۱۶۱. خوشحالي د هغه چا لپاره ده چې:

- ➢ کله چې پرې نعمت وشي؛نو شکر اوباسي.
- ➢ کله چې پرې امتحان راشي؛نو صبر کوي.
- ➢ کله چې ګناه وکړي؛نو ښښنه غواړي.
- ➢ کله چې غوسه شي؛نو د صبر او استقامت نه کار اخلي.
- ➢ کله چې فیصله کوي؛نو د عدل او انصاف نه کار اخلي.

۱٦۲. د زړه غذاء:اخلاص،توبه،انابت او توکل دی.

۱٦۳. ای ناروغه! :

❖ ان شاءالله پاک شوې.

❖ خطاء دې وبښل شوه.

❖ ګناه دې ورژول شوه.

❖ زړه دې صفا شو.

۱٦٤. کله چې دُنیا په محاکمو کې عدالت او انصاف نشې ترلاسه کولای؛نو خپله دوسیه د اخرت قضا ته وړاندې کړه،څکه هلته ګواهان ملایک،دعوه خوندي او قاضي په خپله احکم الحاکمین دی.

۱٦٥. نوح علیه السلام د حق او دعوت په لار کې نهه سوه پنځوس کاله ستونزې وګالل،صبر یې وکړ؛ خو له دعوت نه یې لاس وانه خیست،ان تر دې،چې الله تعالی ده ته خلاصون ورکړ او دُښمنان یې په سمندري توپان غرق،هلاک او تباه کړل.

۱٦٦. ابراهیم علیه السلام ته وګورئ،کفارو اور ته وغورځاوه؛ خو الله تعالی ورته د اور لمبې سمسوره باغ کړ او د لار ورکې قوم له شر نه یې وژغوري.

۱٦۷. موسی علیه السلام ته وګورئ،چې فرعون څومره وځوراوه! خو الله تعالی ورسره مرسته وکړه،دریاب یې ورته وچ کړ او د ده دُښمنان یې پکې غرق،تباه او هلاک کړل.

۱٦۸. عیسی علیه السلام ته وګورئ،چې بنې اسرائیل یې په دُښمنې کې تر کوم پړاوه رسېدلي ول،پر عیسی علیه السلام او د

ده پر پیغمبری یې نښوکې او تورونه ویل،ان تر دې،چې په مرګ یې ورله اسره ونه کړه؛خو الله تعالی یې مرسته وکړه او عیسی علیه السلام یې تر اسمان ته پورته کړ او د ده پر ځای یې دُښمنانو په تېروتنې سره د ده په ګومان بل څوک وواژه.

۱۶۹. زمـوږ ګـران او خـوږ پیغمـبر وګـورئ،چې د مکـې مشرکینو،یهودو او نصاراوو څومره ځوراوه،له ډول ډول ستونزو سره یې مخ کړ،نه دا چې فقط د هغه صلی الله علیه وسلم له پیغمبری یې انکار وکړ او ملنډې یې پرې ووهلې،بلکې د هغه نږدې ملګري یې شهیدان کړل،پاکلمنه ښځه عایشه رضي الله عنها یې په ناروا تورنه کړه او ان تر دې،چې پر رسول الله صلی الله علیه وسلم یې مرګوني بریدونه او یرغلونه وکړل،مبارک غاښونه یې ورله شهیدان کړل.

۱۷۰. ګران رسول الله صلی الله علیه وسلم ،د کافرانو له لاسه له لوړې نه په ګېډې پورې تېرې هم تړلې.

۱۷۱. عمر بن خطاب رضي الله عنه ته وګورئ،چې په محراب کې شهید شو.

۱۷۲. عثمان رضي الله عنه ته وګورئ،چې د قرآن کریم تلاوت ته ناست و او باغیانو شهید کړ.

۱۷۳. علي رضي الله عنه جومات ته د تلو پر مهال شهید شو.

۱۷٤. حسین رضي الله عنه ناحقه په شهادت ورسول شو.

۱۷۵. عبدالله بن زبیر رضي الله عنه د مکې په حرم کې دننه د حجاج بن یوسف له لورې په شهادت ورسول شو.

۱۷٦. د اهل السنةوالجماعة ستر امام؛ احمد بن حنبل د حق په لار کې زندان ته واچول شو او پر دُرو ووهل شو.

۱۷۷. سعید بن جبیر رضي الله عنه د حجاج بن یوسف په امر ووژل شو.

۱۷۸. د ابوجعفر المنصور په دور کې د اهل السنة والجماعة ستر امام؛امام ابوحنیفه رحمه الله په بند محکوم او پر دُرو ووهل شو.

(داسې یو نا اشنا انسان و،چې په مرقات کې یو عبارت دی چې:

﴿ أَنَّهُ خَتَمَ الْقُرْآنَ فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي تُوُفِّيَ فِيهِ سَبْعَةَ آلَافِ خَتْمَةٍ ﴾مرقات المفاتیح(ج۳ص۳۰).

یعنې:په کوم ځای کې،چې وفات شو؛ نو په هماغه ځای یې اووه زره ځلې قرآن کریم ختم کړې و.

۱۷۹. ستر زاهد عالم سعید بن المسیب د مدینې د امیر له خوا پر دُرو ووهل شو.

۱۸۰. شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله زندان ته واچول شو،له خپلې کورنۍ،خپلو خپلوانو، دوستانو او ملګرو ان تر دې،چې له کتابونو کتلو هم منع کړی شو.

که مور د داسې پېښو په لیکلو پیل وکړو؛نو قلم به مو ملتیا پرېږدي،یعنې په قلم کې به مو رنګ ختم شي؛خو پېښې به ختمې نشي؛نو ځکه پر همدې بېلګو بسنه کوو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

د ژباړې پای

۱۳۹۷/۱۲/۴هجري لمریز؛

دُعا

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.اللَّهُمَّ إنا نسألك .مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ، وَنَبِيُّكَ، مُحَمَّدٌ صلى الله عليه وسلم ونعوذُ بِكَ،مِنْ شَرِّ ما استعاذك، مِنْهُ عَبْدُكَ، وَنَبِيُّكَ، مُحَمَّدٌ صلى الله عليه وسلم، اللَّهُمَّ إنا نعوذُ بك مِن الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، ونعوذُ بك، مِن الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ ، ونعوذُ بك مِن الْبُخْلِ وَالْجُبْنِ ، ونعوذُ بك مِن مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ، وقَهْرِ الرجالِ، سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ